

Sygn. akt I C 1311/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Błęsińska-Kozłowska

Protokolant: apl. Joanna Peplowska

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

I uchyla wyrok zaoczny z dnia 4 lipca 2017 r. wydany przez Sąd Rejonowy w Olsztynie w sprawie I C 1311/17 i powództwo oddala;

II zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 287 (dwieście osiemdziesiąt siedem) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Katarzyna Błęsińska-Kozłowska

Sygn. akt I C 1311/17 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 986,36 zł oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że kwota dochodzona pozwem wynika z zawartej przez (...) sp. z o.o. S.K.A. w W. z pozwanym umowy pożyczki. Powód nabył wierzytelność od pożyczkodawcy.

Pozwany A. K. w sprzeciwie od wydanego w dniu 4 lipca 2017r. wyroku zaocznego wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu.

Pozwany zakwestionował fakt zawarcia umowy pożyczki i przekazania mu do dyspozycji wskazanej w pozwie kwoty pieniężnej. Wskazał, że zamieszczone w treści umowy pożyczki dane pożyczkobiorcy są tylko częściowo zgodne z danymi pozwanego, tj. w zakresie imienia, nazwiska i nr PESEL. Pozostałe dane (adres, nr dowodu osobistego, adres poczty e-mail) nie należą do niego.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany A. K. posługuje się dowodem osobistym nr (...) od 6 września 2012 r. Do dnia dzisiejszego pozwany posługuje się tym samym dowodem. Nigdy nie mieszkał w O.. Jest zameldowany w miejscowości K..

(bezsporne; kserokopia – k. 59, informacje z bazy PESEL SAD)

W dniu 10 maja 2015r. w systemie elektronicznym spółki (...) sp. z o.o. S.K.A. w W. został zarejestrowany A. K., zamieszkały w O. przy ul. (...), posługujący się dowodem osobistym nr (...). We wniosku o udzielenie pożyczki gotówkowej wnioskujący podał nr PESEL, którego używa pozwany. Pożyczkodawca uruchomił procedurę udzielenia pożyczki bez zawarcia umowy w formie pisemnej, polegając na zapewnieniach wnioskodawcy wprowadzonych do elektronicznego systemu. Z uwagi na fakt, że pożyczkobiorca nie wywiązał się z umowy pożyczki pożyczkodawca wszczął procedurę windykacyjną.

(bezsporne; wydruk ramowej umowy pożyczki – k. 22-27, harmonogram spłat – k. 28)

W dniu 12 stycznia 2016r. pomiędzy pożyczkodawcą a powodem najprawdopodobniej została zawarta umowa cesji bliżej nieprecyzowanych wierzytelności.

(bezsporne; częściowy wydruk umowy cesji – k. 30-31)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Dokonując przedmiotowo istotnych ustaleń faktycznych Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez powoda, ale jedynie tych, które zostały prawidłowo poświadczone za zgodność z oryginałem i których prawdziwość nie budziła zastrzeżeń. Sąd opierał się również na kserokopii dowodu osobistego pozwanego, której autentyczność została zweryfikowana w bazie PESEL SAD.

W ocenie Sądu powód nie udowodnił, że przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem strony pozwanej. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 kc jest przepis art. 232 kpc, zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

Powód wywodzi swe roszczenie z umowy pożyczki zawartej ze zbywcą wierzytelności oraz z umowy cesji.

Po pierwsze wskazać należy, że do zawarcia umowy wymagana jest wymiana oświadczeń woli. Powód nie wykazał w żaden sposób, że umocowany przez pożyczkodawcę podmiot złożył oświadczenie woli pod treścią umowy pożyczki. Co więcej, powód nie wykazał, że pozwany A. K. jest tą samą osobą, z którą rzekomo miał zawrzeć umowę pożyczki cedent. Przeciwna teza wynika z szeregu faktów, które sąd uznał za bezsporne.

Po pierwsze powód nie przedłożył żadnego dowodu umożliwiającego ustalenie, że pozwany był pożyczkobiorcą i kontrahentem cedenta. Niewystarczające w tej mierze jest wskazanie, że w wydruku treści umowy pożyczki (pod którą żadna ze stron umowy nie złożyła podpisu) widnieje imię, nazwisko i PESEL pozwanego. Jednocześnie w treści wydruku zamieszczono inne dane, niezgodne z danymi pozwanego, w tym nr dowodu osobistego i adres. Powód powyższych rozbieżności nie wyjaśnił, zaś pozwany zapewniał, że nie mieszkał nigdy w O.. Twierdzenie to jest tym bardziej prawdopodobne, że w bazie PESEL SAD brak adresu (...) jako adresu zameldowania pozwanego (zarówno aktualnego jak i poprzedniego). Dodatkowo pozwany wykazał, że wskazany w treści umowy numer dowodu osobistego nie należy do niego. Powyższe również zostało zweryfikowane w bazie PESEL SAD. Nie jest zatem A. K., z którym zawarto umowę.

Po drugie, zgodnie z treścią art. 720 § 1 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Powód na dowód przekazania pozwanemu kwoty pożyczki złożył wydruk obejmujący potwierdzenie wykonania transakcji płatniczej (k. 20-21) nieopatrzony podpisem, niestanowiący wydruku sporządzonego zgodnie z przepisami Prawa bankowego, a umożliwiający stwierdzenie, że pożyczkodawca faktycznie dokonał przelewu kwoty pożyczki. Oznacza to, że złożony

wydruk nie jest dowodem na przelew środków pieniężnych, a rzekoma umowa pożyczki nie została zawarta (do czego miało dojść po dokonaniu przelewu (...) grosz). W końcu też, nie została wykonana. Marginalnie wskazać można, że nawet gdyby powód przedłożył potwierdzenie przelewu w przepasanej prawem formie, musiałby dodatkowo wykazać, że rachunek beneficjenta należy do pozwanego.

W końcu też powód nie wykazał, że skutecznie nabył tę właśnie konkretną wierzytelność względem strony pozwanej, albowiem z treści umowy cesji dług pozwanego nie został wskazany, zaś załączony wydruk, mający być fragmentarycznym odwzorowaniem oryginalnego załącznika jest niewiarygodny. Załącznik nr 1A do umowy Sprzedaży Wierzytelności (k. 32-36) nie został należycie opisany. Nie wiadomo, czy tyczy się cesji z dnia 12 stycznia 2016r.

Odnosząc się do samej umowy cesji wskazać należy, że jej niekompletność (zawiera liczne wybielone miejsca) uniemożliwia zapoznanie się z jej treścią. To zaś powoduje, że nie można odnieść się do wszystkich jej postanowień i ocenić jej ważności oraz skuteczności. Tylko bowiem ważna i skuteczna umowa może wywołać skutki przeniesienia wierzytelności.

Z uwagi na powyższe okoliczności, w tym przez wzgląd na treść art. 720 § 1 k.c., oraz art. 509 k.c. a contrario oraz art. 347 k.p.c. sąd uchylił wyrok zaoczny z dnia 4 lipca 2017r. w sprawie I C 1311/17 i oddalił powództwo.

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c., przewidującego finansową odpowiedzialność za wynik procesu. Pozwany poniósł koszty ustanowienia pełnomocnika w kwocie 287 zł, toteż taką kwotę zasądzono od powoda na rzecz pozwanego.

SSR Katarzyna Błęsińska-Kozłowska